

UZASADNIENIE

Powód J. B. wniósł o zobowiązanie Skarbu Państwa – P. do zawarcia z nim umowy najmu lokalu położonego w K. przy ul. (...), który obecnie zajmuje i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu.

W uzasadnieniu podał, że uprawnienia emerytalne nabył w dniu 8 sierpnia 2016 r. i od tego momentu otrzymywał emeryturę, ponieważ wcześniej miał przyznaną stałą rentę inwalidzką, a okoliczność ta nie spowodowała rozwiązania stosunku pracy. Następnie powód wskazał, że 12 czerwca 2018 r. otrzymał wypowiedzenie umowy o pracę z zachowaniem wypowiedzenia ze względu na likwidację jego stanowiska pracy.

Strona pozwana P. (...) wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych. Strona pozwana powołała się na przepis § 17 ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników parków narodowych, zgodnie z którym byłemu pracownikowi przysługuje prawo do lokalu zamiennego o określonej powierzchni. Na rozprawie strona pozwana podniosła, że powierzchnia lokalu zajmowana przez powoda jest znacznie większa niż określona w ponadzakładowym zbiorowym układzie pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 grudnia 1995 r. powodowi J. B. przyznany został przez stronę pozwaną lokal mieszkalny w K. przy ul. (...). W dniu 1 lutego 2002 r. strona pozwana P. reprezentowany przez dyrektora i powód zawarli na podstawie m. in. art.17 ustawy o ochronie przyrody z dnia 7 grudnia 2000 r., przepisów rozdziału V ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy umowę przydziału mieszkania bezpłatnego, której przedmiotem był lokal mieszkalny położony w K. przy ul. (...) składający się z kuchni, dwóch łazienek, 7 pokoi o łącznej powierzchni 152,92 m², a następnie w dniu 1 lipca 2002 r. strony zawarły umowę najmu mieszkania bezpłatnego dotyczącą tego samego lokalu w związku z zatrudnieniem powoda u strony pozwanej na stanowisku zastępcy dyrektora.

Dowód:

pismo z 5.12.1995 r. - k.57

umowa przydziału mieszkania - k.53 - 56

umowa najmu mieszkania - k.50 - 52

Powodowi decyzją z dnia 13 września 2016 r. została przyznana emerytura z urzędu, tj. od chwili kiedy ukończył 65 lat i 11 miesięcy.

Dowód: decyzja ZUS – k.9

Powód wystąpił do dyrektora P. z prośbą o umożliwienie mu kupna domu służbowego położonego w K. przy ul. (...).

Dowód: pismo powoda z 14.02.2018 r. - k.48

Pismem z dnia 12 czerwca 2018 r. powodowi J. B. złożono wypowiedzenie umowy o pracę z zachowaniem 3 – miesięcznego okresu wypowiedzenia, którego przyczyną była zmiana struktury organizacyjnej strony pozwanej P. i likwidacja zajmowanego przez powoda miejsca pracy.

Dowód:

pismo z dnia 12.06.2018 r. – k.5

świadcтво pracy – k.10

U strony pozwanej obowiązuje Ponadzakładowy Układ Zbiorowy Pracy dla pracowników parków narodowych zawarty 13 lutego 2013 r. w I..

Dowód: Ponadzakładowy Układ Zbiorowy Pracy dla pracowników parków narodowych – k.18 - 31

Powód wystąpił do Dyrektora P. o zawarcie z nim umowy najmu mieszkania, które zajmował do 30 września 2018 r. bezpłatnie. Powód wskazał w piśmie, że od 1 października 2018 r. stał się emerytem oraz, że nie posiada tytułu prawnego do zajmowania innego lokalu. Strona pozwana wskazała, że w związku z pozwem powoda o ustalenie, że wypowiedzenie umowy o pracę zastało dokonane z naruszeniem prawa, rozpoznanie żądań będzie zasadne po prawomocnym rozstrzygnięciu sprawy.

Dowód:

pismo powoda z 13.12.2018 r., 11.02.2019 r. – k.15, 11

pismo strony pozwanej z 7.03.2019 r. – k.13

Z prośbą o pomoc w sporze powód wystąpił też do Ministra Środowiska.

Dowód: pismo z 11.02.2019 r. – k.12

W dniu 28 marca 2019 r. została przedłożona powodowi przez stronę pozwaną umowa najmu mieszkania położonego w K. przy ul. (...) na czas określony od 1 kwietnia 2019 r. do 31 grudnia 2019 r., której powód nie zgodził się podpisać.

Dowód: projekt umowy najmu – k.16 - 17

W chwili zakończenia stosunku pracy z powodem strona pozwana nie dysponowała lokalem, który mógłby stanowić lokal zamienny dla powoda. Strona pozwana zakupiła lokal o powierzchni ok.48 m². Strona pozwana przejęła byłego pracownika innego podmiotu wraz z lokalem, którym był pan M.. W chwili przejścia był już rencistą. Budynek był w złym stanie technicznym. R. P. otrzymał jako lokal zamienny to samo mieszkanie, które zajmował jako pracownik, lecz było to mieszkanie o małej powierzchni.

Dowód:

zeznania świadka: J. L. - k.106

zeznania świadka B. J. - k.106

Były dyrektor strony pozwanej, ze względu na brak wolnych lokali, które mogły spełnić rolę lokalu zamiennego pozostał po przejściu na emeryturę w tym samym lokalu, lecz następnie poprosił o lokal zamienny ze względu na wysokie koszty utrzymania mieszkania. Budynki pozostawione po przejściu na uprawnienia emerytalne lub rentowe byłym pracownikom D. i P. były w złym stanie technicznym.

Dowód:

zeznania świadka B. J. - k.106

zeznania przedstawiciela strony pozwanej B. M. - k.107

Strona pozwana zakupiła lokal, który ma stanowić lokal zamienny dla powoda. Wszystkie usterki techniczne i malowanie wykonała strona pozwana. W zamierzeniu jest jeszcze zmiana ogrzewania z elektrycznego na gazowe. Lokal mieszkalny położony w K. przy ul. (...) zostanie bądź przeznaczony do sprzedaży, ponieważ jest atrakcyjny, bądź przeznaczony dla innego pracownika.

Dowód: zeznania przedstawiciela strony pozwanej B. M. - k.107

Powód w przedmiotowym lokalu zamieszkuje od 25 lat, zagospodarował całą przestrzeń, dba o nieruchomości. Powód zajmuje lokal wraz z małżonką. Wystąpił z wnioskiem o wykupienie domu, w którym zamieszkuje. Ewentualnie chciałby otrzymać lokal zamienny spełniający warunki.

Dowód: zeznania powoda- k.107

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie w kontekście przepisu 17 Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy z dnia 13 lutego 2013 r. stanowiącego, że w razie ustania stosunku pracy pracownika, który zajmował bezpłatne mieszkanie z zasobów P. w dniu przejścia na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy lub na skutek wygaśnięcia stosunku pracy w związku z jego śmiercią, pracodawca zapewni pracownikowi, a w razie jego śmierci - Wdowie (wdowcowi) po byłym pracowniku, bezprzetargowo lokal zamienny, z zastrzeżeniem postanowień ust. 2 - 7. Uprawnienie do lokalu zamiennego, o którym powyżej nie przysługuje jednak pracownikowi zatrudnionemu w P. po dniu wejścia w życie niniejszego układu.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o dowody z dokumentów, które nie były kwestionowane co do ich autentyczności i prawdziwości oraz zeznania świadków i przesłuchanie stron.

Powód wnosił o zobowiązanie strony pozwanej do zawarcia umowy najmu lokalu, który obecnie użytkuje. Strona pozwana w odpowiedzi na pozew wykazała się niekonsekwencją, ponieważ najpierw wskazała, że byłemu pracownikowi przysługuje prawo do lokalu zamiennego i w tym zakresie podjęła działania mające na celu zapewnienie powodowi lokalu zamiennego, a w następnym akapicie odpowiedzi podniosła, że ustanie stosunku pracy powoda nie ma bezpośredniego związku z przejściem na emeryturę, które warunkuje przyznanie lokalu zamiennego, lecz umowa o pracę została wypowiedziana na skutek likwidacji stanowiska pracy.

Zwrócić należy uwagę, po pierwsze, że z przeprowadzonych dowodów wynika, że decyzją ZUS powodowi przyznano emeryturę z urzędu od miesiąca, w którym powód ukończył 65 lat i 11 miesięcy, a więc od dnia 7 sierpnia 2016 r., ponieważ powód urodził się (...) (vide: PESEL). Przepis § 17 ust.1 (...) nie rozstrzyga o sytuacji osoby, która po przyznaniu prawa do emerytury kontynuuje zatrudnienie. Powód niewątpliwie po osiągnięciu wieku emerytalnego nadal pracował u strony pozwanej, co wynika ze świadectwa pracy oraz pisma o wypowiedzeniu umowy o pracę. W związku z tym stwierdzić należy, że kwalifikowanie obecnie po upływie okresu 3 miesięcznego wypowiedzenia powoda jako osoby nieuprawnionej jest chybiające. Z przedłożonego przez powoda pisma Ministerstwa Środowiska z 26 marca 2019 r. wynika, że powód złożył również oświadczenie o zamiarze rozwiązania umowy o pracę z dniem 1 września 2019 r. w związku z przejściem na emeryturę. Brak jest podstaw do uznania, że § 17 ust. 1 (...) tylko w sytuacji gdy wygasa stosunek pracy w związku z przejściem pracownika na emeryturę uprawnia pracodawcę do zapewnienia lokalu zamiennego tylko takiemu byłemu pracownikowi. Pracownicy, którzy kontynuowali zatrudnienie po osiągnięciu wieku emerytalnego traciliby takie uprawnienia z niewiadomych względów, a zatem byłiby w niekorzystnej sytuacji prawej w porównaniu do osób, które przeszły na emeryturę i nie kontynuowały zatrudnienia.

Spór jednak nie dotyczył uprawnień do lokalu zamiennego, lecz zobowiązania strony pozwanej do tego, by zawarła z powodem umowę najmu lokalu, w którym nadal powód zamieszkuje. Takie żądanie powoda nie znajduje uzasadnienia w obowiązujących przepisach dotyczących umowy najmu zawartych w kodeksie cywilnym, ani w przepisach Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy. Z zeznań świadków J. L. i B. J. oraz przedstawiciela strony pozwanej B. M. wynika, że w istocie decyzja o przekształceniu dotychczasowego lokalu w lokal zastępczy w okolicznościach wynikających z § 17 ust.1 (...) oparta jest na uznaniowości i polityce mieszkaniowej strony pozwanej, będącą państwową osobą prawną. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody określono zasady polityki mieszkaniowej dotyczącą bezpłatnego najmu lokali pracownikom oraz kwestii sprzedaży nieruchomości (przepisy art.104 oraz art.10 b i następne). Ponadto, z zeznań w/w wynika, że w istocie lokale w złym stanie technicznym były

pozostawiane byłym pracownikom po przejściu przez nich na emeryturę. Nie zawsze powierzchnia była zgodna z zapisami § 17 ust. 1 (...).

W odniesieniu do żądania powoda, brak jest podstaw, by strona pozwana jako państwowa osoba prawna zawarła z powodem umowę dotychczasowego lokalu, którego potwierdzenia przekracza 152 m², a lokalu zamieszkują dwie osoby - powód i jego małżonka. Powierzchnia więc przekracza nie tylko normy jednostkowe na osobę, lecz również normę 70 m². Powód opierając się na kilku przypadkach innych osób, bez wykazania zgodnie z art.6 k.c., że ich przypadki były takie same jak jego wystąpił z żądaniem. Nie sposób stwierdzić na podstawie przeprowadzonych dowodów, że lokale pozostawione osobom takim jak panowie M., P., D. czy P. i ilość osób z nimi zamieszkujących w odniesieniu do powierzchni lokalu ogółem była taka jak w przypadku powoda. W ocenie Sądu, zeznania świadków i dyrektora strony pozwanej wskazały na przyczyny pozostawia lokali dotychczasowych jako zastępczych i nie budzą one wątpliwości. Powód nie wykazał, by w tym zakresie doszło do jego dyskryminacji, zwłaszcza bacząc na obowiązujące w tym przedmiocie przepisy.

Zgodnie z art.98 § 1 i 3 k.p.c. Sąd zasądził od powoda jako przegrywającego proces koszty zastępstwa procesowego w myśl § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych ustalone w odniesieniu do wartości przedmiotu sporu, która powód określił na 5 321,52 zł (k.34 akt sprawy).